

[Transcript] Genstart / Vokset op på SoMe

Og jeg tænkte sådan, hvorfor gør hun det, når jeg siger, nej?
Tror du, din mor enders dine visste, men måske fortrængte, at du faktisk blokerede det?
Jeg tror, hun visste jo helt klart, altså, jeg gav jo tydelige reaktioner på, jeg ikke synes, det var fedt.
Men jeg tror, hun selv synes, altså, hun synes jo, det var jo pissegrinerne.
Hun var sådan, ej, hvor det her er sjovt.
At hun lidt glemte mig i processen til sidst.
Hun tænkte kun på opslået.
Ejda er Danmarks måske første rigtige somibarn.
Men siden hun var lille, er der kommet mange flere til.
På Instagram har jeg spurgt jer, og mange af jer siger, at jeres forældre har postet billeder af jer på Facebook, Snapchat eller Insta.
Søde, sjove og fjollede børn fylder mere og mere på særligt Instagram.
Oftest, fordi forældre er begejstret for deres børn, og derfor vil vi vise dem stolt frem.
Mens andre forældre nærmest har gjort det til en karrierevej, at dele deres børn og familieliv på sociale medier.
Et fenomen, der har fået navnet share-inting.
Men det er ikke altid lige fedt at være det barn, der bliver delt.
I hvert fald ikke, hvis man spørger Ejda.
Genstart handler i dag om at være barnet på sociale medier.
Mit navn er Anna Ingrish.
Ejda, vil du ikke starte eller først have mig at præsentere dig selv?
Ja, mit navn er Ejda Tepe Mattsson.
Jeg er 17 år og er studerende på et gymnasium.
Måske skal vi også se, inden vi forhåller historien for meget ud.
For et par ord om, hvem din mor er.
Ja, min mor er Aisha Dudu Tepe.
Og hun har jo Instagram snit ved, og så er hun også journalist, model og en masse andre ting.
Det er så mere en gang, jeg selv har styr på.
Og hvordan er I os forhold i dag?
Supergøjt. Det er meget venskabeligt.
Vi er meget god til at snakke om følelser.
Når noget går også på, hvis vi suger, så er vi supergod til at være i snak med hinanden, og lytte til hinanden.
Hvordan har hun det med, at du skal herinde og tale i dag?
Hun er utrolig glad på mine vejne, først og fremmest.
Hun er faktisk også lidt bange, fordi alt det hun har gjort, har hun altid været for et kærligt sted.
Men hun kan jo godt reflekteret tilbage nu og se, at det var jo faktisk ikke så fedt.
Så jeg tror, at hun er bange for, hvad jeg kan finde på at sige, fordi jeg kan godt finde ud og være lidt spyd i nogle gange.
Ejda, det er vel ikke helt forkert at sige, at du er et af de første danske personer i børn.
Altså, din mor har aldrig tjent penge på dig, og hun har bare delt opslag med dig, fordi du var sød og rigtig sjov.
Men på en måde er du vel nærmest vokset op, så den er offentligt på de sociale medier.
Jamen, der har du rigtig ikke her. Jeg var jo et ret spændende barn med masser af livsrefleksioner,

og min mor synes var superspændende.

Så det valgte hun jo så også at dele for en meget tidlig alder hos mig, så en stor del af mit liv har været på de sociale medier her.

Ejda er 6 år gammel, da hendes mor opretter en Facebook-profil dedikerede til hende.

Opslagende på Facebooksiden får typisk liv ved, at Ejda's mor spørger hende om alt muligt mellem himmel og jord.

Hun spørger mig et spørgsmål, for eksempel tror du på renkarnation, hvorfor tror du det?

Ejda's svar på de mange spørgsmål bliver optaget og sendt ud i offentligheden på Facebooksiden, så alle kan følge med i den lille og kagerpies finurlige svar.

Når hun spørger dig om de her ting, har du så altid lyst til at svare på spørgsmålene og blive filmet?

Nej, det har jeg i hvert fald ikke.

Jeg var jo meget glad for Slik som andre ende børn.

Og så når jeg bliver ældre, så er det jo sådan, jeg elsker, elsker, elsker hej i Bose Clickmix.

Og så i starten er det bare mig, der er selv bære om, jeg vil gerne have en pose Clickmix og så kan du få dit svar.

Men så begyndt min mor at forstå den der handle og var sådan ældre, du får en pose Clickmix. Så blev det ligesom indforstået slags handle.

Kan du egentlig forstå måske også den gang, at hun vil dele dig, altså at hun synes du er sjov og nuttet, all skal se hendes søde ejter?

Jeg forstår det nu. Jeg forstår, at det kommer fra et kærligt sted for hende.

Det er jo ikke fordi hun går med den der intention, haha, nu skal jeg til at dele mit barn.

Det er jo ikke sådan en unintention på nogen måde, det er jo bare hun synes, jeg er enormt sjov.

Og det er jo hun lyst til at dele med verden.

På et tidspunkt bliver ejter træt af at svare sin mor, og Facebook siden dør stille og roligt ud.

Men deling af ejter stopper ikke der, for i mellemtiden har hendes mor oprettet sin egen Instagram-profil,

hvor hun begynder at lave en masse opslag med overskriften, barnet og jeg.

Nu, at det der tidligere var små videoer med ejter, skiftede ud med citater fra hende på skrift.

Det foregår enten, at jeg siger noget sjovt ud af det bløde, eller så spørger hun mig et spørgsmål.

Og så efter, at det er vel hun skriver det ned på sin noter, sidder og fnies lidt og er sådan hehehehe, det er sjovt ejter.

Og så vil hun lægte op på Instagram, hvor der så står som sådan titel, barnet og jeg.

Og så vil det jo foregå, at der er ligesom et manuskript, altså så står der barnet, kolon,

kolon, hvad jeg siger, og så under jeg, så ligesom svar. Det er en samtale i hun poster.

Du har blandt andet en episode, hvor hun spørger, der er til din drømmemand.

Vil du ikke fortælle den?

Jo, vi ligger i sengen.

Og har det rigtig hyggeligt, og så spørger hun mig, ejter, prøv at forklare mig, hvad er din drømmemand?

Hvem er han for en person?

Og så begynder jeg faktisk virkelig at tænke sådan, heh, fordi der var jo også i den alder, hvor sådan drengen blev en del af mit liv, hvor sådan ude her spændende.

Så er jeg sådan, heh, det ved jeg ikke, måske en der er så ambitiøs, ser flot ud, så tjener mange penge.

[Transcript] Genstart / Vokset op på SoMe

Fordi det er det, man tænker for, når man er lille, man tænker ikke rigtigt, det skal være en sød og rar mand, man tænker bare sådan penge.
Sådan en vild mand.
Og så svarer jeg for det.
Og så skal jeg til at spørge hende, hvad med dig.
Så kan jeg se, at hun er i gang med at skrive på sin telefon, imens hun sidder og finiser, og så er jeg sådan, hey, hård.
Det er nu lige værre.
Ej, det må du nu ikke lide, fordi jeg synes, det var ikke noget andre at skulle se.
Det synes jeg var pinnet, det var sådan en privat mening.
Og så er jeg sådan, det skulle du lige eller var med.
Og så svarer hun ikke oppe eller hvem med at skrive, og så er jeg sådan, hey, vil du ikke lige eller var?
Der ligger hun ikke oppe. Det var senere på dagen, når hun ligger det oppe.
Hvordan har du det, du opdager, hun så har lagt op?
Jeg forstår jo ikke, hvorfor hun synes, det er sjovt.
Jeg forstår ikke, hvorfor hun synes, at det var sjovt sagt.
Jeg synes bare, det var enormt uretfærdigt.
Jeg forstår jo ikke, altså hendes position i det her.
Jeg synes bare selv, det var mega grænseoverskridende.
Og i det moment, så tænker man jo ikke andet en sådan alarm alarm alarm sådan.
Du er pinligt, sådan det var jeg.
Hvad siger du til hende, at du opdager, hun har lagt det op?
Altså, skiller du hen ud?
Jeg tror, vi bliver uvenner.
Det gør vi normalt, når jeg opdager, hun har lagt noget op.
Så bliver jeg usur på hende.
Men vi bliver jo altid venner igen, og for det meste, så plejer hun at slette det efter.
Men der er nogle gange, hvor hun nægter, og er sådan, ej, det her er simpelthen for sjovt.
Det gider jeg ikke at slette.
Slettet hun opslaget, det er om din drømmemand?
Nej.
Hvordan havde du det egentlig med det, altså, at i hadet samtaler du blev stillet spørgsmål som jo godt kapitaerne som dybe spørgsmål om livet og eksistensen?
Men som hun kun spurgte, fordi hun skulle have nogle poster og bilder på sin Instagram.
Altså, jeg begyndte at stole meget mindre på hende.
Til sidst var det sådan, jeg vidste ikke om, altså, hun spurgte mig en ren intention af, at jeg er nysgær i på dig, eller om det her skal jeg bruge til et Instagram-post.
Og der var jo nogle gange, hvor hun faktisk spurgte mig.
Men når det virkelig var sådan underligt spørgsmål, så vidste jeg jo godt, at det var rundt af barnet og jeg, om vi ville have et spændende spart som hun kunne lægge op.
Bliver du ked af det?
Ikke sådan, altså, jeg visste ikke, jeg var ked af det. Jeg blev ked af det enden i. Jeg var sådan, det her min mor.

Jeg elsker hende utroligt højt, og jeg synes, det her faktisk er virkelig græns hårdskridende. Tror du, hun visste et eller andet sted? Måske fortrængte hun det, at du blev ked af det enden i. Jeg tror, hun visste jo helt klart, altså, jeg gav jo tydelige reaktioner på, jeg ikke synes, det var fedt. Men jeg tror, hun selv synes, altså, hun synes jo, det var jo pissegrinerne, hun var sådan, ej, hvor det her er sjovt.

At hun lidt glemte mig i processen til sidst, hun tænkte kun på opslaget.

Oplever du også, at din mor's vennerjas omgangskris begynder at opføre sig anderledes over for dig, på grund af den her Instagram-profil?

Ja, altså, jeg oplever, at de begynder at kalde mig barnet i sidde om for Ejta.

Når du må være barnet, og hej barnet, også er jeg sådan.

I genneden der er samme følelse med altså forbarsedighed af, når de synes, jeg er sjov, jeg er barnet, men også det med, det er jo ikke mig.

Det var også der, der så skete også en masse ting med min identitet med, uuh, skal jeg nu være barnet, når jeg er i offentligheden, eller skal jeg være Ejta?

Det lyder næsten som om, når du forklager det, at det her Instagram-billede er dig altså barnet. Kommer til at fylde mere, end du gør i den rigtige verden?

Ja, stort set. Heldigvis ikke, når jeg er i skole, men alt er noget end min skole-tid.

Der begynder jeg lige så stille rolig at vente mere mod barne, og hele tiden jeg skulle tænke, nu skal jeg være den sygeste, sjoveste person,

og jeg er bare sådan helt vild, og kan komme med de her sygesvare på ting, samtidig med jeg er mega sjov at få folk til at grine, og det gør jeg jo også.

Folk synes, jeg er pissegrineren. Men jeg synes jo, I var undergrunden ikke, det var sjovt, så jeg så også, når jeg var sammen med min skolevænder,

det er sådan et lille pause-rum, et pusterum, hvor jeg kunne være og faktisk være mig selv.

Ejde er langt fra alene med sine oplevelser. Børns vilkår peger på, at 3 ud af 4 forældre deler bilder af deres børn på sociale medier,

og en undersøgelse fra England viser, at 40% af børn har en online til stede værelse, inden de når deres toårsføsselsteg.

Interessen for, hvad børn egentlig synes om at blive del på sociale medier, begynder så småt at stige.

Og på et tidspunkt, da Ejde er omkring de 10 år, kommer det at ultrapå besøge på hendes skole, for at spørge børnene om de bliver del på sociale medier,

og hvad de egentlig synes om det.

Men vi ser også på at deling af bilder på nettet, vi spørger jer om det i orden af jeres forældre deler bilder af jer på de sociale medier.

Og så er der bare et eller andet, der klikker i mig, hvor jeg er sådan, åh, det er mig, hvor jeg er sådan, åh, det er mig, det er mig,

så jeg stikker den der hånd oppe i været så kraftfulde jeg kan, og jeg er så iuri og sidder, jeg kan ikke sidde stille,

og jeg tror, det er halvt en af klassen, der rækker hånden op, som det også får mig til at tænke sådan,

what, okay, der er lige vel mange, der oplever det her, og så bliver jeg overvalt,

og jeg kan virkelig mærke, at der er et eller andet, der får mig til at føle, at det her er virkelig betydningsfuldt,

[Transcript] Genstart / Vokset op på SoMe

som der også gør, at jeg tog det her enormt seriøst i interviewet, jeg var virkelig sådan, jeg synes, at min mor er pisse i irriterende, fordi hun begynder at lægge alt det her op. Jeg tænkte sådan, hvorfor gør hun det, når jeg siger, nej.

Jeg synes overhovedet ikke, det er okay.

Det er irriterende.

Og jeg synes, hvor ellers skal stoppe og alvorligt.

Så jeg følte virkelig, det var sådan et tidsbomb, hvor det ikke kunne gøre for mig, at det her betyder virkelig meget for mig faktisk.

Hvorfor er det pludselig så vigtigt for dig at komme ud med de her poængene, der altså nærmest med liv og sjæld vigtigt for dig, at få sagt de her ting?

Indtil da havde det bare været sådan lidt en forvirring i mig, hvor jeg bare synes, ej, det er irriterende, men jeg forstår det ikke helt.

Men her var det som om det pludselig gav mening for mig.

Altså sådan følte mig superhelt rigtig.

Følte du også, at der var nogen med et kamera, der havde pludselig interesse i at høre hvad?

Ejder menede jeg jo ikke, barnet.

Ja, altså det var en journalist, der spurgte mig ind til, hvad jeg faktisk følte om det her.

Eksen, lad os tage et billede af dig, og så skal du sige noget klot.

Det er mere sådan, hvad synes du, ej, da?

Og er det her grænsoverskridende, hvor de faktisk spørg mig sådan op rigtig, hvor jeg sådan, ja?

Du begynder jo også at sige fra og over for dine mor.

Hvordan gør du det?

Jamen, altså det bliver så ekstremt på tidspunkt, at jeg begynder at søge flugt hos min far.

Hvor, at jeg siger til ham, min mor hører ikke, når jeg siger, nej, vil du ikke plis snakke med hende.

Og så, min far bliver nødt til at snakke med min mor flere gange, over mange år.

Og hun ender jo også med at forstå det til sidst.

Min far kan også se, at fra min mor kom det fra et kærligt sted.

Hun havde en god intention. Det var også derfor, det var meget svært.

Men min far synes i bund og grund ikke, at sociale medier skal være et sted for børn.

Så det var sådan lidt safe space også der, hvor jeg blev hørt.

Selvom Ejda får hjælp fra sin far, så bliver hendes mor alligevel ved med at poste ting, som Ejda siger.

Og oftest uden at spørge om lov først.

Jeg kan huske den her specifikke situation med, at min mor var en meget...

Hun er utrolig meget indtiven med hendes egen krop, meget åbent, og det går typu bete.

Det var noget, vi tit snakket om. Så jeg ikke kunne stærke begyndt at få hånden af hamne, så var jeg sådan...

Det kommer hun til at synes, at så fedt det her.

Og så siger jeg det jo ligesom til hende, hvor hun er sådan...

Sjovt.

Og så kan jeg se, at hun tager sin telefon frem.

Og så er jeg sådan...

Nej, det var jo ikke noget, jeg ville have skåret op.

Og så ligger hun det op.

[Transcript] Genstart / Vokset op på SoMe

Og den samme aften er vi ude på sådan en bar slash café, hvor vi sidder med nogle af hendes venner.

Hvor de så begynder en dialog med det her post, hvor de også selv sidder og griner og synes, det er sjovt.

Og jeg er lidt for brav at sidde, men samtidig griner med.

Fordi jeg synes jo, det var typ grænsoverskunder. Det er jo ikke noget, der skal blive delt.

At en pige går igennem en pubertet overhovedet.

Men så sidder de her alligevel og griner over det, og jeg sidder sådan et hi hi.

Altså sådan sjovt, men ikke sjovt.

Altså jeg sidder jo med et smil på leben, mens jeg sidder og kigger ud ned i mit skød, og var sådan...

Det her er ikke sjovt.

På nogle måde.

Men på samme tid blev jeg ved med at smile.

Tror du, din mor opdager, at det kan være sjovt?

Ja, altså de sidste i dag samtale siger jeg også, jeg kigger på hende og sådan...

Mor, det her er altså ikke sjovt på nogen måde.

Det er ikke sjovt overhovedet.

Og så tror jeg også, hun fatter det også hård.

Det var måske ikke så godt gjort af mig.

Og så sletter hun det selvfølgelig også efter meget hurtigt.

På et tidspunkt fejte jeg også nok af alle de gamle pose, der ligger ude, offentligt tilgængeligt.

Og hun bliver så desperat, at hun locker ind på sin mor's Instagram-profil.

Jeg vidste jo godt, det var forkert.

Men jeg var simpelthen, altså jeg synes, det var stramt.

Altså sådan, det kan jeg simpelthen ikke have, jeg er oppe.

Hvad har din mor sagt? Nogen så opdagede det.

Hun opdagede det jo ikke.

Det var først senere, da jeg selv sagde det til hende.

Jeg er blevet nu så til at slette på din profil, hvor hun var så nok virkelig.

Hun er jo ikke blevet sur, fordi der vidste hun jo godt på dit tidspunkt.

Det var grænsoverskridende materiale der, så hun sådan...

Jeg er okay.

Så hvor gammel er du, da din mor stopper med at poste dig pose samtaler med dig?

Film, bilder på sociale medier.

Jeg tror jeg omkring de 13 år.

Hun stopper bare meget pludselig.

Vi har ikke nogen samtale, hvor hun fortæller mig, ej da, nu stopper jeg med det.

Det sker bare naturligt.

Ja, ved du i dag, hvorfor hun til sidst stopper?

Hun synes jo også selv, hun kunne godt se det til sidst.

Både med samtaler for min far, men også min modstand.

Har hjulpet hende til at ligesom have fat dengang, at det sker jo nok at stoppe med.

Til høj af billedet har sidst den verdensberommende skuespillende Paltrow.

Det er altså fire år siden, at det stoppede.

[Transcript] Genstart / Vokset op på SoMe

Men debatten om børn på sociale medier er siden plusset op.

Hun lavede det her billede op, men hendes stater, 14 år i Able Martin,

hun kommenterede straks til sin mor, at hun altså ikke skulle lægge noget uden hendes tilladelse.

Og fornyelig inviterede gaaften Danmark Ejda og hendes mor ind i studiet for at tale om de potentielle problemer, der er ved at dele sit barn.

Jeg kan huske, at min mor skriver til mig, mens jeg er i undervisning, hvor hun er sådan Ejda, vi skal være med til vi tog gaaften.

Hvor er jeg sådan et rot, hvorfor?

Og så er hun sådan, hun bruger her det her med sociale medier.

Hvor jeg lidt oplever den samme følelse, som jeg gjorde, da jeg var med i Ultra.

Okay, ja.

Og virkelig snakke ud for min egen erfaring og oplevelse.

Ikke fordi jeg har en akademisk forståelse, men fordi jeg har min egen erfaring, som forhåbentlig kan gøre det her lidt mere vigtigt.

Altså sådan, at forandre til at forstå, det her er ikke for sjov.

Det er jo faktisk grænser, der eksisterer hos børn.

De spiller i interviewet, det er en gammel, meget sød video af dig.

Og man kan se, at du næsten reagerer fysisk på, at den der video bliver spillet.

Hvordan er det? Det føles og ses, og du sidder der i sofaen.

Og skal tale om det, og det virker ikke behageligt for dig at se den video.

Nej, altså, først og fremmest, er det virkelig sådan, jeg laver sådan en græmmegrinasse, som jeg tror alle er sådan et...

Men også vil de få mig til at tænke på dengang, hvor det der blev delt.

Det er jo også ubehageligt, så det er jo to meget stærke følelser, der begynder at fylde, som også er derfor, jeg reagerer fysisk.

En undersøgelse fra Børns vilkår viser, at 14% af forældrene kun deler bilder, hvis de spørger at få lov af børnene først.

21% spørger en gang imellem, mens 64% kun spørger sjældent eller aldrig før de deler.

Du er jo en del af den sidste gruppe. Hvad tænker du om det?

Det overrasker mig faktisk ikke. Det er som min mor, så har alle andre forældre haft den kærlige intention af,

at jeg har et superdejligt barn. Det skal være den se.

Og hvad er dit budskab til de der 64% af forældre, der deler bilder og videoer af deres børn, uden at spørge om lov?

Det gør mig ked af det, fordi nu har jeg jo selv oplevet slet ikke at blive sport.

Og det er jo virkelig ubehageligt.

Det er jo grænser, som der bliver overtrædet, som jeg tror er svært for ældre at virkelig forstå og tage dem seriøst.

Så man skal være lidt sur, fordi det er sådan tydelige grænser, der bliver sat, men de bare vælger at overtrede den.

Og hvorfor? Det forstår jeg jo ikke.

Ja, det er kærligt, men at der bliver sagt fra og der ikke bliver spurgt.

Jeg synes, det burde være normal at spørge, lige som man spørger sine venner.

Må jeg gerne poste det her billede også i byen? Så er det det samme som at spørge sin barn.

[Transcript] Genstart / Vokset op på SoMe

Må jeg gerne poste det her billede af dig, der sidder og spiser en is?
Men jeg tror, man skal hele tiden have plads til at kunne sige fra.
Så selvom noget er blevet postet før hen, så burde de barn altid kunne trække det kort og sige, jeg ved ikke, at det skal være på din Instagram eller noget mere.
Man skal hele tiden kunne have den mulighed for at sige fra.
Hvis man er sådan en, der poster aktivt sin børn, så skal man begynde at overveje og vente med at gøre det,
indtil de er indforstået med det eller bare lave med at vise deres ansigt.
Har din mor egentlig slettet de gamle billeder og videoer og citater fra dig?
Stort set. Jeg tror, det eneste, der er der nu, er i hvert fald kommet igennem mig.
Mener du, at forældre, der har lagt billeder op af deres børn?
Eller citater, eller de her situationer?
Burde det slette det materiale, de har lagt op?
De skal i hvert fald overveje det, og så synes også, de skal prøve at forstå seriøsiten, ved det.
Jeg synes, de skal overveje og snakke med deres børn, og være sådan, at det her egentlig er okay.
Fordi først og fremmest er det enormt rart, men det viser også tross alder, tross, at man er under 18,
og det er ens forældre, der bestemmer, så lytter de faktisk det en, og ens håndning bliver talseriøst.
Alle de her gamle videoer og billeder er dig.
En ting er, at de er slettet fra sociale medier, og det er jo rigtig godt.
En anden ting er, at de jo er optaget, der har været de her situationer, og nogen anden synes, du har været helt ubehagelig.
Altså, får du ordentligt maven, når du tænker på nogle af de der videosekvenser og spørgsmål og billeder?
Hvis jeg kan huske, specifikke oplevelser, der har været ubehagelig, så er jeg.
Men jeg tror hellervis, at alt det, der har givet mig en negativ oplevelse, er hellervis væk nu.
De ligger et sted, hvor andre ikke har eddgang til det, kun mig og min mor, som er enormt tryk for mig.
Hvis de nu ikke havde været delt, havde du så tænkt tilbage på den med glæde og, hvorvej er nyt det at sikre en skøn situation?
Helt klart.
Jeg elsker at kigge på billeder af mig selv, som lille, jeg synes, jeg var så sød.
I sig er de der familie-billeder, og jeg synes, det er så rart.
Og jeg tror også, hvis de der samtaler ikke havde blevet delt, så ville jeg også have en meget større interesse for at læse dem,
fordi jeg sådan, det var det, hvad Lille Ejter sagde.
Men nu er det jo blevet brugt på en måde, hvor det er ligesom på en måde blevet smasket i mit ansigt.
Så jeg tror også, det er forældre, der overvejer, eller det er deres børn.
Hvem er bare holdt i et familiealbum?
På den måde er det noget, du kan se på tit, og som du kan vise familievenner, hvis de kommer forbi?
Du fortæller om den der forvirrende period, hvor du skal adskille, hvem er jeg og hvem er barnet på Instagram.

[Transcript] Genstart / Vokset op på SoMe

Nogle gange fanger der selv i at spille en rolle.

Har du efter det her opgørende med din mor, og det går op for hende, hvad det er hun har gjort, hun slitter de her ting.

Har du så skulle bruge tid på faktisk at finde dig selv, altså Ejter, og ikke barnet på Instagram?

Jeg tror, det kom lidt, da det stoppede, så jeg lige så stille og rolig fundet tilbage i mig selv.

Men jeg kan stadig opleve barnet nogle gange, når jeg er ude og snakker med voksne.

Så oplever jeg barnet igen.

Men jeg tror, i stedet for at få det dårligt, når jeg oplever den side af mig selv,

har jeg egentlig bare lært at acceptere den med åbne arme og sige,

den her version af Ejter er faktisk pisse sjov, og jeg tror, jeg har accepteret.

Det er ikke mit fulde jeg, men det er en del af mig.

Har du tilgivet din mor for alle de der trælsere, billeder og videoer?

Det har jeg helt klart.

Vi er meget gode til at have samme taler, hvor vi begge troede egentlig om, at det var græntshovedskridende,

men også den måde med, at jeg lader være med at berejde min mor for meget,

fordi jeg forstår hende jo egentlig godt, hvorfor hun gjorde det.

Det skulle jeg bare blive gjort på en bedre måde.

Ejter, tusind tak for besøget.

Tak.

Det var dejligt at være her.

Det var.

Tak.

Vi har forelagt udtalelserne og kritikken her i programmet for Ejters mor.

Hun siger, jeg anerkender og forstår til fulde Ejters oplevelser og følelser

i forhold til den kritik, som hun er delt med jer,

og min opførsel over forhindre min agering på de sociale medier.

Jeg er taknemmelig og stolt over, at hun stiller op i Kindstart

og fortæller om hendes virkelighed.

Tak for dig, Ejter.

Og med det stutter Danes Kindstart.

Den er satamne Albert Nyland, line Fabrisius, søren Elbig og mig, Anna Ingris.

Har du ikke lært tablet wilt i Ejters mor?

Lid Word